

му се казало, 26 д. отъ злѣ компромитираниѣ, за сега да не се заврѣшатъ. Той обаче и внимание необърналъ на тѣзи думи.

Съ пристиганieto си въ Пловдивъ, Венециани съобщилъ на своитѣ единородци че сж приети и тѣ почнали да товаратъ коля съ покщнина, съ дѣца, жени и потеглили.

На 11 Юний 1879 г., тѣ пристигнали до Карлово, спрели колята на Балабановий мостъ и като взели да си припомнуватъ извършенитѣ преди двѣ години отъ тѣхъ надъ невинното и беззащитно тогава българско население предателства, грабежи, гонения и подигравания, не се осмѣлявали да влезжтъ въ града. Цѣлъ часъ се колебахи и тогава съ растреперени сърдца, съ прежълтели отъ страхъ лица, заловили улицата за въ града, нѣ като бѣхж изровили карловци даже и основитѣ на кщцята имъ, врѣменно слезнѣли въ голѣмия конакъ на мотевелията.

Като почнали да растоварятъ донесената покщнина, случайно минала отъ тамо Лала Цвѣткова, видѣла въ ржцѣтѣ на еврейката Саруча своята черга и почнала да я дръпа. Саруче която въ начало неискала да испусне чергата и казвала: „я черга некрала, на сокакъ нашла“, оставила чергата и на вѣтрѣ побѣгнала.

Ботю Божиновъ на когото тримата братя бѣха обѣсени, стоката въ магазията имъ отъ 4000 лири обрана и повечето вещи ограбени отъ еврейтѣ отколкото отъ башибозуцитѣ, щомъ видѣлъ предъ очитѣ си двама отъ обирачитѣ: Презенти и Аврама Мизанъ, като върбовъ листъ се растрепералъ и на Презенти казалъ: „и ти ли, о безерамнико, съ калпакъ на глава се завърна надирѣ“!

Женитѣ на Петра кожухара и на долгеръ Христа, майката на Ивана Велковъ и много други гражданки, събрали се около еврейтѣ, една иска приката на дѣщеря си, която ѣ ограбили, друга иска синѣтъ си, когото предали, третя мжжѣтъ си и еврейтѣ като видѣли че българитѣ не сж забравили, вѣчно незабравимитѣ тѣхни безчеловѣчни дѣла, за които заслужено можжтъ да бждатъ наказани, спрели растоварванието на покщнината, а пакъ нѣкои отъ тѣхъ, веднага въ колята се нахвъргали.

По вѣстницитѣ, разумѣва се, извѣстие нѣмало, нито камбанитѣ ударили, нито пакъ глашатая викалъ, нѣ какъ и отъ гдѣ се извѣстили женитѣ въ Карлово, та като пчели на ко-